

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
ikke er fyldestgørende, alene fordi det slet ikke har medtaget Omkostningerne hverken ved Landtilslutningerne eller ved forskelligt andet, f. Eks. Broens Udstyrelse, og der kan slet ikke være Tale om at bygge en saadan Pontonbro indenfor de Midler, som forefindes, nemlig ca. 2½ Mill. Kr.; naar den skal bygges forsvarligt og ordentligt, vil den komme op paa et langt større Beløb.

Dette Forslag har ikke været saadan fremme, at det har kunnet faa en grundig Behandling, men i hvert Fald, hvis man regner med det Beløb, som er tilbudt fra Skibsværftet, vil Broen komme til at koste mindst 4 Mill. Kr. De Overslag, som er fremkommet under Konkurrencen, er baseret paa samme Bæreevne, samme Bredde o. s. v. som den faste Bro, og det løber op til et Beløb omkring 6 Mill. Kr.; jeg vil tro, at de 4 Mill. Kr. aldeles ikke vil holde, men at man vil komme betydeligt højere op.

Dette Forhold er saa vidt muligt blevet underkastet en nøjere Prøvelse i Ministeriet. Det er muligt, at en Pontonbro kunde være bygget noget billigere end en fast Bro, men det er givet, at en Pontonbro vil være dyrere i Vedligeholdelse og vil være til større Gene for dem, der skal færdes over Broen, idet den skal lukkes adskilligt hyppigere op; skal den bygges som høj Pontonbro, saaledes at der bliver færre Oplukninger, bliver Forskellen mellem en Pontonbro og en fast Bro ikke stor.

Der er ogsaa et andet Forhold, som gør sig gældende dér, og det er, at en saadan Pontonbro ikke altid er paa Plads, det kan somme Tider ske, at man maa hente den et andet Sted i Limfjorden og føre den tilbage igen, det er i hvert Fald sket tidligere, og jeg tror, at man alligevel inden alt for længe kommer til at bygge en fast Bro, det vil sige, at man vil komme til at staa i samme Stilling som nu, kun med den Forskel, at den Periode, hvori Bropengene skal betales, er blevet forlænget.

Det er ud fra tilsvarende Betragtninger, at jeg ikke har ment at kunne foreslaa Bygning af en Pontonbro, og jeg skal derfor ogsaa anbefale de ærede Medlemmer at slutte sig til det foreliggende Forslag om en fast Bro.

Det andet Spørgsmaal, der har været drøftet, er, om ikke Staten kunde overtage Bygningen af Broen. Det er skønne Drømme, der her er fremsat, men jeg tror ikke, jeg behøver at beskæftige mig videre med

dette som Realitet. Det er ikke nogen Bro, der i den Grad har Betydning for den gennemgaaende Trafik, som f. Eks. Lille Bælts Broen, og derfor mener jeg ogsaa, den maa nøjes med et betydeligt mindre Tilskud fra de motorkørende Side, nemlig det Tilskud, der her er foreslaaet, af 50 000 Kr. om Aaret i 35 Aar. For Resten bliver det nu ikke saa ganske lille en Sum i den Tid, her er Tale om.

De kommunale Raad, som dog skulde have den største Interesse for at faa en saadan Bro bygget, har jo slet ikke vist Interesse for at ville give noget direkte Tilskud. Det har Aalborg Byraad ikke villet, det har Nørresundby Byraad ikke villet, og Amtsraadet har stillet sig ganske udenfor Forhandlingerne, saa vidt jeg har forstaaet, saa skulde Sagen igennem, tror jeg ikke, der var nogen anden Mulighed end at gøre det paa den Basis, der her er foreslaaet, med det Tilskud paa 50 000 Kr. fra Vejfonden. Men de rejsende, som kommer langvejs fra, har jo selv Valget imellem, om de vil køre gratis over Limfjorden — det kan de gøre, hvis de tager med Jernbanen, saa skal de ikke betale noget ekstra —, eller de vil over med Bil; saa maa de betale den forholdsvis lille Afgift, som det dog alligevel drejer sig om.

Der er saa rejst det Spørgsmaal, om Vejfondens Tilskud ikke skulde kunne fortsættes ud over den Tid, hvor der blev afskrevet. Dette mener jeg ikke at kunne gaa med til. I Virkeligheden er det det samme, som blev drøftet i Landstinget under en lidt anden Form; dér blev der rejst det Spørgsmaal, om ikke Vejfonden kunde yde noget mere, f. Eks. 75 000 Kr. i Stedet for de 50 000 Kr. Jeg er efter meget nøje og omhyggelig Overvejelse kommet til det Resultat, at de 50 000 Kr. maa anses for et forsvarligt Tilskud, og jeg har ikke her hørt nye eller bedre Argumenter for, at der skulde ydes mere af Vejfonden. Jeg forstaar saa udmærket, at de ærede Repræsentanter for Egnen deroppe gerne vilde have noget mere at komme hjem med i Lommen som Tilskud, men jeg tror dog ikke, de skal indlade sig paa alt for dybe Betragtninger i den Retning, hvis de ikke kan komme med andre og bedre Argumenter, end der er fremkommet her i Dag, thi hvis det ikke sker, kan jeg ikke være med til at forhøje Beløbet, heller ikke ved at forlænge Varigheden af den Periode, hvori Beløbet skal ydes.

Naar man mener, det skulde være lettere at gennemføre en Forlængelse af